

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

1999

3. volební období

243

Vládní návrh,

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Úmluva o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích, sjednaná v Paříži dne 17.12.1997

Návrh usnesení

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky souhlasí s Úmluvou o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích, sjednanou v Paříži dne 17. 12. 1997

Předkládací zpráva

k návrhu Úmluvy o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích pro Parlament České republiky.

Vláda ČR se zabývala v říjnu 1997 spoluprací České republiky s Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD), sdružující ekonomicky vyspělé země světa, v oblasti potírání úplatkářství v mezinárodních obchodních transakcích. Významným úkolem, který vyplynul z jejího usnesení č.626 z 8. října 1997, je podílet se na urychleném jednání o mnohostranné úmluvě řešící kriminalizaci podplácení zahraničních státních úředníků tak, aby byla dokončena do konce roku 1997 a mohla vstoupit v platnost co možná nejdříve v průběhu roku 1998, neboť úplatkářství je velmi rozšířeným jevem v mezinárodních podnikatelských transakcích včetně obchodu a investic, který vyvolává závažné morální a politické problémy a deformuje podmínky mezinárodní konkurence.

Za účasti zástupců České republiky byla v průběhu 2. pololetí roku 1997 dokončena Úmluva o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích.

Úmluva vychází ze schválených prvků skutkové podstaty trestných činů a souvisejících opatření, která jsou součástí revidovaného doporučení Rady OECD z května 1997.

Společně s Úmluvou byl přijat komentář, který vysvětluje její ustanovení.

Článek 1 Úmluvy se zabývá potřebnými opatřeními, která je nutno přijmout, aby bylo trestným činem jednání kterékoliv osoby, která nabídne, slíbí nebo dá peněžitý nebo jiný prospěch zahraničnímu veřejnému činiteli, a definuje základní pojmy. V článku 2 Úmluvy je pamatováno na odpovědnost právnických osob. V článku 3 Úmluvy se státy zejména zavazují, aby trestaly podplácení zahraničních činitelů účinnými, přiměřenými a odrazujícími trestními sankcemi, které budou srovnatelné s těmi, které jsou uplatňovány při podplácení vlastních veřejných činitelů, a aby rovněž právnické osoby podléhaly stejně účinným sankcím jako osoby fyzické. Články 4, 5 a 6 pojednávají o jurisdikci smluvních stran, vyšetřování a stíhání podplácení, jakož i promlčecích lhůtách. Jelikož úplatkářství úzce souvisí s praním špinavých peněz, má každá strana určit podplácení svého vlastního veřejného činitele jako trestný čin, který předchází pro účely použití legislativy týkající se praní špinavých peněz. Závazky smluvních stran k úpravě vnitrostátních právních předpisů vyplývají i z článku 8, který se týká účtování.

Realizace Úmluvy si vyžádá novelizaci trestního zákona, a to k provedení článků 1, 2, 3, 6 a 7 Úmluvy, a novelizaci dalších právních předpisů. K plnění článků 1, 2, 3, 6 a 7 Úmluvy bylo nezbytné přijmout novelu trestního zákona, kde bylo třeba

zejména nově upravit pojem veřejného činitele, zavést skutkovou podstatu podplácení zahraničního veřejného činitele, zajistit, aby promlčecí doby v tomto případě odpovídaly promlčecím dobám stanovených u trestných činů týkajících se úplatkářství ve vztahu k domácím veřejným činitelům, definovat úplatek, upravit zabránění věci jako ochranné opatření k odnětí úplatku, a v souvislosti s novou skutkovou podstatou podplácení zahraničních veřejných činitelů určit tento trestný čin jako predikativní pro účely legislativy týkající se praní peněz.

Úmluva svým zaměřením velmi úzce souvisí s požadavkem rovných a transparentních podmínek při zadávání veřejných zakázek. K provedení článků 2 a 3 Úmluvy bude proto v souvislosti s novelou trestního zákona třeba provést úpravu v zákoně č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., a to zejména v části, která se týká kvalifikačních předpokladů uchazečů a možnosti jejich vyloučení z účasti na zadávání veřejných zakázek odkazující na příslušnou úpravu v trestním zákoně.

K naplňování článku 8 Úmluvy by připravovaná novela zákona č. 561/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, měla zvýšit účinnost pokut, a to stanovením jiných kritérií než doposud.

Dále je připravována novela zákona č. 524/1992 Sb., o auditorech a Komoře auditorů ČR, ve znění zákona č. 63/1996 Sb., která zejména posílí úlohu státu při vstupu do profese, stanoví navíc povinnost auditora oznamovat bankovnímu dohledu ČNB informace, které by jí měly být známy, a stanoví povinnost uvádět ve zprávě skutečnosti, které mohou mít vliv na negativní hospodaření účetní jednotky.

Úmluva má proto charakter smlouvy prezidentské, která před svou ratifikací vyžaduje schválení Parlamentem České republiky.

Realizace Úmluvy si nevyžádá nové nároky na státní rozpočet. Její sjednávání je v souladu se zahraničními politickými zájmy České republiky.

V Praze dne 27. května 1999

předseda vlády

ÚMLUVA O BOJI PROTI PODPLÁČENÍ ZAHRANIČNÍCH VEŘEJNÝCH ČINITELŮ V MEZINÁRODNÍCH PODNIKATELSKÝCH TRANSAKČÍCH

PREAMBULE

Strany,

vzhledem k tomu, že podplácení je rozšířeným jevem při mezinárodních podnikatelských transakcích, i při obchodování a investování, což je závažný morální a politický problém, podkopávající správnou autoritu i ekonomický rozvoj a deformující mezinárodní soutěžní prostředí;

vzhledem k tomu, že všechny země sdílejí odpovědnost za boj proti podplácení při mezinárodních podnikatelských transakcích;

s ohledem na revidované doporučení o boji proti podplácení při mezinárodních podnikatelských transakcích, přijaté Radou Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD) dne 23. května 1997, C (97) 123/FINAL, které mimo jiné požaduje vytvořit účinná opatření na odstrašení, zabránění a boj proti podplácení cizích veřejných činitelů v souvislosti s mezinárodními podnikatelskými transakcemi, především rychlou kriminalizaci takového podplácení účinným a koordinovaným způsobem a v souladu se schválenými společnými prvky stanovenými ve zmíněném doporučení a s jurisdikčními a ostatními základními právními principy každé země;

vítají jiný nedávný vývoj, který dále podporuje mezinárodní porozumění a spolupráci v boji proti podplácení veřejných činitelů, včetně činnosti Spojených národů, Světové banky, Mezinárodního měnového fondu, Světové obchodní organizace, Organizace amerických států, Rady Evropy a Evropské unie;

vítají snahu společností, obchodních organizací, odborů i ostatních nevládních organizací bojovat proti podplácení;

uznávají roli vlád při prevenci pokusů o získání úplatků od jednotlivců i podniků při mezinárodních podnikatelských transakcích;

uznávají, že dosažení úspěchu na tomto poli vyžaduje nejen snahu na národní úrovni, ale i multilaterální spolupráci, monitoring a další sledování;

odsouhlasily následující:

Článek 1

Trestný čin podplácení zahraničních veřejných činitelů

1. Každá ze stran přijme taková potřebná opatření, aby bylo možno stanovit, že se podle jejího práva jedná o trestný čin kterékoli osoby, která úmyslně nabídne, slíbí nebo dá nedovolený peněžitý nebo jiný prospěch, ať již přímo nebo zprostředkovaně, zahraničnímu veřejnému činiteli, a to pro tohoto činitele nebo pro třetí stranu, za tím účelem, aby tento činitel jednal nebo zdržel jednání v souvislosti s výkonem veřejných povinností, za účelem získání nebo udržení podnikatelské aktivity nebo jiné nepatřičné výhody v mezinárodních podnikatelských transakcích.
2. Každá strana provede veškerá opatření, která jsou třeba k určení, že trestná součinnost, včetně podněcování, podporování, napomáhání a navádění nebo pověření činem podplácení zahraničního veřejného činitele, bude trestným činem. Pokus i spolčení k podplácení zahraničního veřejného činitele budou trestnými činy ve stejném rozsahu jako pokus a spolčení k podplácení veřejného činitele této strany.
3. Trestné činy uvedené v odstavcích 1 a 2 výše se dále nazývají „podplácením zahraničního veřejného činitele“.
4. Pro účely této Úmluvy:
  - a. „zahraničním veřejným činitelem“ je jakákoli osoba zastávající legislativní, administrativní nebo justiční funkci cizí země, ať již jmenovaná nebo volená; jakákoli osoba vykonávající veřejnou funkci pro cizí zemi, včetně veřejnoprávní organizace nebo veřejného podniku; a jakýkoli činitel nebo zástupce veřejné mezinárodní organizace;
  - b. „cizí země“ zahrnuje všechny úrovně a organizační stupně veřejné moci, od národní po místní;
  - c. "jednat nebo zdržet se činnosti v souvislosti s výkonem úředních povinností" se týká jakéhokoli využití postavení veřejného činitele, ať již v rámci nebo mimo jeho pravomoci.

Článek 2

Odpovědnost právnických osob

Každá strana přijme, v souladu se svými právními zásadami, taková opatření, která budou třeba pro stanovení odpovědnosti právnických osob za podplácení zahraničního veřejného činitele.

Článek 3

Sankce

1. Podplácení zahraničních veřejných činitelů bude trestáno účinnými, přiměřenými a odrazujícími trestními sankcemi. Rozmezí sankcí bude srovnatelné s těmi, které jsou uplatňovány při podplácení vlastních veřejných činitelů strany a v případě fyzických osob bude zahrnovat odnětí svobody dostatečné pro účinnou vzájemnou právní pomoc a vydání.

2. V případě, že se podle právního řádu strany trestní odpovědnost nevztahuje na právnické osoby, zajistí taková strana, aby takové právnické osoby podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím mimotrestním sankcím, včetně sankcí finančních za podplácení zahraničních veřejných činitelů.
3. Každá strana přijme taková opatření, která budou třeba pro zajištění skutečnosti, že úplatek a výnosy z podplácení zahraničního veřejného činitele, nebo majetek, jehož hodnota odpovídá takovým výnosům, bude předmětem zajištění a konfiskace nebo že budou použitelné finanční sankce srovnatelného účinku.
4. Každá strana zváží uvalení dodatečných soukromoprávních nebo správních sankcí na osobu, která je předmětem sankcí za podplácení zahraničního veřejného činitele.

Článek 4

Jurisdikce

1. Každá strana přijme taková opatření, která budou třeba pro založení její jurisdikce vztahující se k podplácení zahraničního veřejného činitele, když je trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na jejím území.
2. Každá strana, která má pravomoc stíhat své občany, kteří se dopustili trestného činu v zahraničí, přijme taková opatření, jaká budou třeba k uplatnění její pravomoci se zřetelem na podplácení zahraničního veřejného činitele, a to podle stejných zásad.
3. Jestliže má více než jedna strana pravomoc ve vztahu k trestnému činu uvedenému v této Úmluvě, zúčastněné strany se na žádost jedné z nich poradí o určení nejvhodnější jurisdikce pro stíhání.
4. Každá strana prověří, zda je její stávající podklad pro jurisdikci účinný v boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů a pokud tomu tak není, učiní kroky k nápravě.

Článek 5

Vynucování

Vyšetřování a stíhání podplácení zahraničních veřejných činitelů bude podléhat příslušným pravidlům a zásadám každé strany. Nebude ovlivněno zřetelem na státní hospodářský zájem, potenciálním vlivem na vztahy s jiným státem ani totožností zúčastněných fyzických nebo právnických osob.

Článek 6

Ustanovení o promlčecích lhůtách

Jakékoli ustanovení o promlčecích lhůtách vztahující se na trestný čin podplácení zahraničního veřejného činitele poskytne přiměřenou dobu na vyšetřování a stíhání tohoto trestného činu.

Článek 7

Praní peněz

Každá strana, která podplácení svého vlastního veřejného činitele ustanovila jako predikativní trestný čin pro účely použití legislativy týkající se praní peněz, tak učiní stejně za stejných podmínek vzhledem k podplácení zahraničního veřejného činitele bez ohledu na místo, kde k podplácení došlo.

Článek 8

Účtování

1. Za účelem účinného boje proti podplácení zahraničních veřejných činitelů přijme každá strana taková opatření, která budou třeba v rámci jejích zákonů a předpisů a která se týkají vedení knih a záznamů, zveřejnění finančních výkazů a účetních a auditingových norem, aby zabránila vedení nezapsaných účtů, provádění transakcí mimo účetní knihy nebo nedostatečně identifikovaných transakcí, zápisům neexistujících výdajů, zápis pasiv s nesprávnou identifikací jejich předmětu, a také používání falešných dokumentů, společnostmi, podléhajícím těmto zákonům a předpisům, se záměrem podplácení zahraničních veřejných činitelů nebo skrývání takového podplácení.
2. Každá strana zajistí účinné, přiměřené a odrazující soukromoprávní, správní nebo trestní sankce za taková zanedbání a falšování týkající se knih, záznamů, účtů a finančních výkazů takových společností.

Článek 9

Vzájemná právní pomoc

1. Každá strana zajistí, a to v plném možném rozsahu podle jejího práva a příslušných smluv a ujednání, rychlou a účinnou právní pomoc jiné straně za účelem trestních vyšetřování a řízení prováděného stranou ohledně trestných činů v rámci této Úmluvy a pro jiná než trestní řízení v rámci této Úmluvy proti právnické osobě. Dožádaná strana bude neprodleně informovat stranu žádající o jakýchkoli dodatečných informacích nebo dokumentech potřebných pro podporu žádosti o pomoc a tam, kde je to žádáno, o stavu a výsledku žádosti o pomoc.
2. Tam, kde strana uskuteční vzájemnou právní pomoc podmíní existencí dvojí trestnosti, bude dvojí trestnost považována za existující, pokud trestní čin, pro který je pomoc vyhledána, je v rámci této Úmluvy.
3. Strana neodmítne poskytnutí vzájemné právní pomoci, týkající se trestních věcí v rozsahu této Úmluvy, z důvodu bankovního tajemství.

Článek 10

Vydávání

1. Podplácení zahraničního veřejného činitele bude považováno za trestný čin podléhající vydávání podle zákonů stran a podle dohod o vydávání mezi nimi uzavřených.
2. Jestliže strana, která podmiňuje vydávání existencí dohody o vydávání, obdrží požadavek na vydání od jiné strany, s níž nemá dohodu o vydávání, pak tato strana může považovat tuto Úmluvu za zákonný podklad pro vydání s ohledem na trestný čin podplácení zahraničního veřejného činitele.
3. Každá strana přijme jakákoli opatření potřebná pro zajištění toho, aby buď mohla provést vydání svých občanů nebo že může trestně stíhat své občany za trestný čin podplácení zahraničního veřejného činitele. Strana, která odmítne žádost o vydání osoby, kvůli podplácení zahraničního veřejného činitele, pouze z důvodu, že tato osoba je jejím občanem, předloží případ svým kompetentním orgánům za účelem trestního stíhání.
4. Vydání za podplácení zahraničního veřejného činitele podléhá podmínkám stanoveným ve vnitrostátním právu a v příslušných smlouvách a ujednáních každé strany. Tam, kde strana učiní vydání podmíněné existencí dvojí trestnosti, bude tato podmínka považována za splněnou, pokud je trestný čin, pro který je vydání žádáno, v rámci článku 1 této Úmluvy.

Článek 11

Odpovědné orgány

Pro účely článku 4 odstavce 3, O konzultacích, článku 9, O vzájemné právní pomoci, a článku 10, O vydávání, sdělí každá strana generálnímu tajemníkovi OECD orgán nebo orgány odpovědné za podávání a přijímání žádostí, které budou sloužit pro tuto stranu jako komunikační kanál pro tyto záležitosti, aniž by to ovlivnilo jiné dohody mezi stranami.

Článek 12

Sledování a následná opatření

Strany budou spolupracovat při realizaci programu dalších systematických následných opatření ke sledování a podpoře úplné realizace této Úmluvy. Pokud souhlasem stran není dohodnuto jinak, bude toto učiněno v rámci pracovní skupiny OECD o podplácení při mezinárodních podnikatelských transakcích a v souladu s její působností, nebo v rámci a podle podmínek jakéhokoli jejího nástupce ve funkci, a strany ponесou náklady tohoto programu v souladu s pravidly příslušnými pro tento orgán.

Článek 13

Podpisování a přístup

1. Až do vstupu v platnost bude tato Úmluva otevřena podpisům členů OECD i nečlenů, kteří se stali nebo byli pozváni k řádné účasti na pracovní skupině o podplácení v mezinárodních podnikatelských transakcích.
2. Poté, co tato Úmluva vstoupí v platnost, bude otevřena pro přístup kteréhokoli nesignatáře, který je členem OECD, nebo se stal řádným účastníkem této pracovní skupiny o podplácení v mezinárodních podnikatelských transakcích, nebo kteréhokoli jejího nástupce ve funkci. Pro každého takového nesignatáře vstoupí Úmluva v platnost 60. den následující po datu uložení jeho listin o přístupu.

Článek 14

Ratifikace a depozitář

1. Tato úmluva podléhá přijetí, schválení nebo ratifikaci signatář, v souladu s jejich příslušnými zákony.
2. Dokumenty o přijetí, schválení, ratifikaci nebo přístupu budou uloženy u generálního tajemníka OECD, který bude mít funkci depozitáře této Úmluvy.

Článek 15

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstoupí v platnost šedesátý den následující po datu, kdy pět ze států, které mají deset největších exportních podílů uvedených v příloženém dokumentu DAFPE/IME/BR(97)18 a které reprezentují alespoň 60% kombinovaných celkových vývozu těchto deseti států, uloží své listiny o přijetí, schválení nebo ratifikaci. Pro každý stát ukládající své listiny po takovém vstupu v platnost bude tato Úmluva platná od šedesátého dne od uložení jeho listin.
2. Jestliže do 31. prosince 1998 nevstoupí tato Úmluva v platnost podle odstavce 1 výše, pak kterýkoli stát, který uložil své ratifikační listiny, může prohlásit u depozitáře svoji připravenost přijmout tuto Úmluvu podle tohoto odstavce 2. Úmluva vstoupí pro takový stát v platnost šedesátý den následující po datu, ke kterému byla uložena tato prohlášení nejméně dvěma státy. Pro každý stát, který uložil své prohlášení po takovém vstupu v platnost, se tato Úmluva stane platnou šedesátého dne od data uložení.

Článek 16

Dodatek

Kterákoli strana může navrhnout dodatek k této Úmluvě. Navržený dodatek bude předložen depozitáři, který jej sdělí ostatním stranám nejpozději šedesát dní před svoláním schůzky stran, na které bude navržený dodatek projednáván. Dodatek

přijatý na základě souhlasu stran nebo jiným takovým způsobem, který strany určí svým souhlasem, vstoupí v platnost šedesát dní od uložení listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení všemi stranami nebo za jiných jiných okolností, jaké mohou strany stanovit v okamžiku přijetí tohoto dodatku.

Článek 17

Odstoupení

Strana může odstoupit od této Úmluvy po předložení písemného oznámení depozitáři. Takové odstoupení nabude platnosti jeden rok od data přijetí tohoto oznámení. Po takovém odstoupení bude pokračovat spolupráce mezi stranami a tím státem, který odstoupil, ve všech otázkách pomoci a vydávání, které byly učiněny před příslušným datem odstoupení a které budou dosud otevřené.

Dáno v Paříži dne 17. prosince 1997 v jazyce francouzském a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

KOMENTÁŘ K ÚMLUVĚ O BOJI PROTI PODPLÁČENÍ ZAHRA NIČNÍCH VEŘEJNÝCH ČINITELŮ V MEZINÁRODNÍCH PODNIKATELSKÝCH TRANSAKČÍCH

Přijatý na jednací konferenci dne 21. listopadu 1997

Všeobecně

1. Tato Úmluva se zabývá tím, co se v zákonech některých zemí nazývá „aktivní korupcí“ neboli „aktivním podplácením“ ve smyslu přečinu spáchaném osobou, která slíbí nebo poskytne úplatek, na rozdíl od „pasivního podplácení“, trestného činu spáchaném činitelem, který dostane úplatek. Úmluva nepoužívá termín „aktivní podplácení“ jednoduše proto, aby zabránila nesprávnému pochopení neodborným čtenářem v tom smyslu, že úplatkář přebírá iniciativu a přijímající je pasivní obětí. Ve skutečnosti, v mnoha případech je to přijímající, kdo ovlivňuje nebo vyvíjí nátlak na úplatkáře a kdo je v tomto smyslu aktivnější.
2. Tato úmluva se snaží zajistit funkční rovnocennost mezi opatřeními přijímanými stranami při sankcionování podplácení zahraničních veřejných činitelů, aniž by vyžadovala jednotnost nebo změny v základních principech právního systému stran.

Článek 1, Trestný čin podplácení zahraničních veřejných činitelů

K odstavci 1:

3. Článek 1 zakládá normu, která má být přijata stranami, avšak nepožaduje na nich používání jejich přesných výrazů v definici podplácení podle jejich vnitrostátních zákonů. Strana může ke splnění svých závazků použít různých přístupů za předpokladu, že usvědčení osoby z podplácení nevyžaduje důkaz základních prvků, s výjimkou těch, u kterých by byl požadován důkaz, pokud by podplácení bylo definováno tak, jako v tomto odstavci. Například ustanovení zakazující podplácení činitelů všeobecně, které nevyjadřuje specificky zákaz podplácení zahraničních veřejných činitelů a ustanovení specificky omezené na tento případ, mohou obě vyhovovat tomuto článku. Podobně ustanovení, které uvádí podplácení jako platby „za účelem ovlivnění porušení úřední povinnosti činitele“ by mohlo vyhovět tomuto požadavku za předpokladu, že by bylo chápáno tak, že každý veřejný činitel má povinnost rozhodovat nebo uvažovat nestranně a toto by byla „autonomní“ definice nevyžadující průkaznost práva příslušné země činitele.
4. Získání nebo zachování podnikatelské aktivity nebo jiné nepatřičné výhody prostřednictvím podplácení, je trestným činem podle odstavce 1 o podplácení, ať již dotyčná společnost byla nejlepší z vyhodnocených nabízejících nebo jakkoli jinak byla společností, které by mohla být řádně přisouzena účast v podnikání.
5. „Jiná nepatřičná výhoda“ hovoří o něčem, k čemu nebyla dotyčná společnost jasně oprávněna, např. provozní povolení pro závod, který nedodržel zákonné požadavky.
6. Chování popsané v odstavci 1 je trestným činem, ať již je nabídka nebo slib učiněn nebo poskytnut jako finanční nebo jiný prospěch jménem této osoby samotné nebo jménem jiné fyzické osoby nebo právnické osoby.

7. Jedná se o trestný čin, mimo jiné bez ohledu na hodnotu takového prospěchu, jeho důsledky, vnímání podle místních zvyků, toleranci takových plateb místními orgány nebo nezbytnost takové platby za účelem získání nebo udržení podnikání nebo jiné nepatřičné výhody.
8. Nejedná se však o trestný čin, jestliže byl takový prospěch povolen nebo vyžádán psaným právem nebo předpisem země zahraničního činitele, včetně precedenčního práva.
9. Malé „podpurné“ platby nezakládají platby učiněné „za účelem získání nebo zachování podnikání ani jiné nepatřičné výhody“ ve významu odstavce 1 a také tedy nejsou trestným činem. Takové platby, které jsou v některých zemích dávány k ovlivnění veřejných činitelů, aby vykonávali svou funkci, jako je vydávání licencí nebo povolení, jsou všeobecně ilegální ve zmíněné cizí zemi. Ostatní země mohou a měly by řešit tento zřívavý fenomén takovými prostředky, jako je podpora programů dobrého způsobu vlády. Ale kriminalizace ze strany jiných zemí se nezdá být praktickou ani účinnou komplementární činností.
10. Podle právního řádu některých zemí prospěch slíbený nebo poskytnutý jakékoli osobě, v očekávání, že on nebo ona získá postavení zahraničního veřejného činitele, spadá do oblasti úplatků popsaných v článku 1, odstavci 1 nebo 2. Podle právního systému mnoha zemí je považován za technicky odlišný od úplatků, kterých se týká tato Úmluva. Existuje však všeobecně sdílený zájem a úmysl řešit tento jev další prací.

K odstavci 2:

11. Trestné činy v odstavci 2 jsou chápány ve smyslu jeho normálního obsahu ve vnitrostátních právních řádech. Tudíž, jestliže pověření, podněcování nebo některý z jiných vyjmenovaných činů, který nevede k další činnosti, není sám od sebe trestný podle právního řádu té které strany, potom by strana neměla být žádána, aby jej trestným učinila, pokud jde o podplácení zahraničního veřejného činitele.

K odstavci 4:

12. „Veřejná funkce“ zahrnuje jakoukoli činnost ve veřejném zájmu, delegovanou cizím státem, jako je vykonávání úkolu delegovaného tímto státem v souvislosti s veřejným zprostředkováním.
13. „Veřejnoprávní organizace“ je subjekt vytvořený podle veřejného práva za účelem provádění specifických úkolů v obecném zájmu.
14. „Veřejnoprávní podnik“ je jakýkoli podnik, bez ohledu na jeho právní formu, vůči kterému může vláda nebo vlády přímo nebo nepřímo vykonávat svůj dominantní vliv. Za takový je mimo jiné považován případ, kdy vláda nebo vlády drží majoritu upsaného kapitálu tohoto podniku, kontrolují většinový počet hlasů připsaných akciím, který podnik vydal nebo mohou jmenovat většinu členů administrativy podniku nebo řídicího orgánu nebo dozorčí rady.
15. Bude se předpokládat, že vedoucí pracovník veřejného podniku vykonává veřejnou funkci s výjimkou případu, kdy podnik pracuje na normální obchodní bázi na příslušném trhu, tj. na bázi, která je v podstatě ekvivalentní bázi soukromého podniku bez preferenčních subvencí nebo jiných výhod.

16. Za zvláštních okolností mohou mít veřejný vliv osoby (např. ve státech s jedinou stranou funkcionáři politických stran), které nejsou formálně určeny jako veřejní činitelé. Takové osoby mohou prostřednictvím vykonávání veřejné funkce de facto, podle právních principů některých zemí, být považovány za zahraniční veřejné činitele.
17. „Veřejná mezinárodní organizace“ zahrnuje jakoukoli mezinárodní organizaci vytvořenou státy, vládami nebo jinými veřejnými mezinárodními organizacemi, ať již je forma organizace a oblast kompetence jakákoli, včetně např. oblastních hospodářských integračních organizací, jako jsou Evropská společenství.
18. „Cizí země“ není omezena na státy, ale zahrnuje jakoukoli organizovanou zahraniční oblast nebo subjekt, jako je autonomní území nebo oddělené celní území.
19. Jedním případem podplácení, který byl předvídan podle popisu v článku 4 c), je, když zodpovědný činitel společnosti dá úplatek vyššímu úředníkovi vlády, aby tento úředník využil svého postavení -- přestože bude jednat mimo rámec své kompetence -- aby přiměl jiného činitele udělit kontrakt této společnosti.

Článek 2. Odpovědnost právnických osob

20. V případě, že se podle právního řádu strany trestní odpovědnost nevztahuje na právnické osoby, nebude tato strana žádána o vytvoření takové trestní odpovědnosti.

Článek 3. Sankce

K odstavci 3:

21. „Výnosy“ z úplatku jsou zisky nebo jiné výhody získané úplatkářem z transakce nebo jiné nepatřičné výhody získané nebo zachované pomocí úplatku.
22. Výraz „konfiskace“ zahrnuje propadnutí, kde je to možné a znamená trvalou ztrátu vlastnictví nařízením soudu nebo z příkazu jiného kompetentního orgánu. Tento odstavec nezakládá omezení práv oběti.
23. Odstavec 3 nevylučuje určení příslušných limitů pro peněžní sankce.

K odstavci 4:

24. Mezi společenské a administrativní sankce, jiné než netrestní pokuty, které by mohly být uloženy právnickým osobám za čin podplácení zahraničního veřejného činitele, patří: vyloučení z práva na společenský prospěch nebo pomoc; dočasné nebo trvalé vyloučení z účasti na veřejných dodávkách nebo z provádění jiných obchodních činností; uložení zákonné kontroly; a justiční příkaz k likvidaci.

Článek 4. Jurisdikce

K odstavci 1:

25. Územní základ pro jurisdikci by měl být interpretován široce tak, aby pro čin podplácení nebylo třeba rozsáhlého fyzického spojení.

K odstavci 2:

26. Vnitrostátní jurisdikce by měla být založena podle všeobecných principů a podmínek právního řádu každé strany. Tyto principy se zabývají takovými věcmi, jako je dvojí trestnost. Avšak požadavek pro dvojí trestnost by se měl považovat za dodržený, jestliže je čin nezákonný tam, kde byl spáchán, i když to bylo podle jiného trestního statutu. Pro státy, které aplikují vnitrostátní jurisdikci pouze pro určité druhy přečinů, platí odvolání na „zásady“ také pro zásady, na nichž je takový výběr založen.

Článek 5. Vynucování

27. Článek 5 uznává základní povahu vnitrostátních režimů uvážení při trestání. Také rozeznává, že za účelem ochrany nezávislosti trestního řízení musí být takové uvážení učiněno na základě profesionálních pohnutek a nemá být předmětem nevhodného vlivu zájmů politické povahy. Článek 5 je doplněn odstavcem 6 dodatku OECD z roku 1997 k přepracovanému Doporučení o Boji proti podplácení v mezinárodních podnikatelských transakcích, C(97)123/FINAL (dále jen „Doporučení OECD z roku 1997“), které doporučuje mimo jiné, aby žaloby, týkající se podplácení zahraničních vládních činitelů, byly důkladně prošetřeny kompetentními úřady a aby byly národními vládami zajištěny adekvátní zdroje, které umožní účinné trestní stíhání takového podplácení. Strany přijmou toto doporučení, včetně jeho sledování a následných ujednání.

Článek 7. Praní peněz

28. V článku 7 je „Podplácení vlastních veřejných činitelů“ míněno široce, aby podplácení zahraničního veřejného činitele bylo stanoveno jako predikativní trestný čin pro legislativu týkající se praní peněz za stejných podmínek, jako když strana stanovila trestným at' již aktivní nebo pasivní uplacení svého vlastního veřejného činitele. Jestliže strana stanovila pouze pasivní podplácení svých vlastních veřejných činitelů jako predikativní trestný čin pro účely praní peněz, vyžaduje tento článek, aby praní platby bylo předmětem legislativy týkající se praní peněz.

Článek 8. Účtování

29. Článek 8 se vztahuje k odstavci V doporučení OECD z roku 1997, které všechny strany přijmou a která je předmětem sledování pracovní skupiny OECD o

podplácení v mezinárodních podnikatelských transakcích. Tento odstavec obsahuje řadu doporučení, týkajících se účetních požadavků, nezávislé externí revize účtů a interních kontrol společnosti, jejichž realizace bude významná pro celkovou účinnost boje proti podplácení v mezinárodním podnikání. Avšak jedním z okamžitých důsledků realizace této Úmluvy bude, že společnosti, po kterých se žádá vydání finančních výkazů odkrývajících jejich eventuální materiální závazky, budou muset vzít v úvahu plné potenciální závazky vyplývající z této Úmluvy, především její články 3 a 8, stejně jako další ztráty, které by mohly vyplynout z usvědčení společnosti nebo jejich zástupců z podplácení. To má také souvislost s výkonem profesionální odpovědnosti auditorů co se týče náznaků podplácení zahraničních veřejných činitelů. A dále, k účetním přečinům zmíněným v článku 8 všeobecně bude docházet v zemi, kde má společnost sídlo, i když k vlastnímu uplácení mohlo dojít v jiné zemi, a toto může vyplnit mezery v účinném dosahu této Úmluvy.

Článek 9. Vzájemná právní pomoc

30. Strany budou muset také podniknout průzkum, prostřednictvím odstavce 8 o schválených společných prvcích v příloze doporučení OECD z roku 1997, a přijmout prostředky ke zlepšení účinnosti vzájemné právní pomoci.

K odstavci 1:

31. V rámci odstavce 1 článku 9 by měly strany na požádání napomoci nebo podpořit přítomnost nebo dostupnost osob, včetně osob ve vazbě, které souhlasí s pomocí při vyšetřování nebo s účastí na trestním řízení. Strany, které hodlají učinit takový požadavek, by měly přijmout opatření, aby byly schopny ve vhodných případech převést takovou osobu ve vazbě ke straně, která o to požádala, a uznat dobu ve vazbě u žádající strany jako část převedeného trestu osoby u požadující strany. Strany, které si přejí tento mechanismus, by také měly přijmout opatření, aby byly schopny, jako žádající strana, držet převezanou osobu ve vazbě a vrátit tuto osobu bez nutnosti vydávacího soudního řízení.

K odstavci 2:

32. Odstavec 2 řeší spornou otázku identity norem v pojetí dvojí trestnosti. Strany s předpisy tak různými, jako je předpis zakazující podplácení zástupců všeobecně a předpis vedený specificky vůči podplácení zahraničních veřejných činitelů, by měly být schopny plně spolupracovat v případech, kde skutečnosti spadají do oblastí trestných činů popsanych v této Úmluvě.

Článek 10. Vydávání

K odstavci 2:

33. Strana může považovat tuto Úmluvu za právní podklad pro vydávání, jestliže u jedné nebo více kategorií případů spadajících do této Úmluvy vyžaduje smlouvu o vydávání. Například země ji může považovat za základ pro vydávání svých občanů, pokud vyžaduje smlouvu o vydávání pro takovou kategorii, avšak nevyžaduje ji pro vydávání občanů jiného státu.

Článek 12. Kontrola a následná opatření

34. Obecné podmínky odkazu na pracovní skupinu OECD o podplácení, které jsou vhodné ke kontrole a následným opatřením, jsou uvedeny v oddílu VIII doporučení OECD z roku 1997. Stanoví:

- i) Přijetí sdělení a jiných informací předložených jí (zúčastněnými) zeměmi;
- ii) Pravidelnou kontrolu kroků přijatých (zúčastněnými) zeměmi při realizaci doporučení a tvorbu návrhů, pokud je to vhodné, pro pomoc (zúčastněných) zemí při jeho realizaci; základem těchto přehledů budou následující doplňující systémy:
  - ◆ systém samohodnocení, kde odpovědi (zúčastněných) zemí na základě dotazníku vytvoří podklad pro hodnocení realizace doporučení
  - ◆ systém vzájemného hodnocení, kde bude každá (zúčastněná) země naopak prověřena pracovní skupinou o podplácení, na základě zprávy, která poskytne objektivní ohodnocení postupu (zúčastněné) země při realizaci doporučení.
- iii) Prověření specifických sporných otázek vztahujících se k podplácení v mezinárodních podnikatelských transakcích;
- v) Zajištění pravidelných informací pro veřejnost o její práci a činnostech a o realizaci doporučení.

35. Náklady na kontrolu a následná opatření budou pro členy OECD hrazeny z prostředků normálního rozpočtu OECD. Pro nečleny OECD vytvářejí současná pravidla ekvivalentní systém sdílení nákladů, který je popsán v rozhodnutí Rady o poplatcích pro řádné pozorovatelské země a nečlenské řádné účastníky v dceřinných orgánech OECD, C(96)223/FINAL.

36. Následná opatření týkající se jakéhokoli aspektu Úmluvy, který není následným opatřením týkajícím se doporučení OECD z roku 1997 nebo jakéhokoli jiného dokumentu přijatého všemi účastníky pracovní skupiny, budou realizována smluvními stranami a tam, kde to bude vhodné, zúčastněnými stranami navzájem podle jiného odpovídajícího dokumentu.

Článek 13. Podpisování a přístup

1. Úmluva bude otevřena i nečlenům, kteří se stanou řádnými účastníky pracovní skupiny OECD o podplácení v mezinárodních podnikatelských transakcích. Řádné účastenství nečlenů v této pracovní skupině je podporováno a řízeno jednoduchými postupy. Tudíž by se na požadavek plné participace v pracovní skupině, který vyplývá z příbuzenství této Úmluvy s ostatními aspekty boje proti podplácení v mezinárodním podnikání, nemělo nahlížet jako na překážku pro strany, které se chtějí tohoto boje účastnit. Rada OECD vyzvala nečleny, aby dodržovali doporučení OECD z roku 1997 a aby se účastnili jakýchkoli následných institucionálních opatření nebo realizačního mechanismu, tj. v pracovní skupině. Současné postupy týkající se plné účasti nečlenů v pracovní skupině jsou uvedeny v rezoluci Rady, týkající se účasti nečlenských ekonomik na práci dceřinných

orgánů Organizace, C(96)64/REV1/FINAL. Kromě přijetí revidovaných doporučení Rady o boji proti podplácení přijme řádný člen také doporučení o daňové odčitatelnosti podplácení zahraničních veřejných činitelů, přijaté dne 11. dubna 1996 C(96)27/FINAL.

Statistika vývozu OECD

Vývoz OECD			
	1990 - 1996	1990 - 1996	1990 - 1996
	US\$ miliony	%	%
		z OECD celkem	z 10 největších
USA	287 118	15,9	19,7
SRN	254 746	14,1	17,5
Japonsko	212 665	11,8	14,6
Francie	138 471	7,7	9,5
Velká Británie	121 258	6,7	8,3
Itálie	112 449	6,2	7,7
Kanada	91 215	5,1	6,3
Korea	81 364	4,5	5,6
Holandsko	81 264	4,5	5,6
Belgie-Lucembursko	78 598	4,4	5,4
celkem 10 největších	1 459 148	81,0	100
Španělsko	42 469	2,4	
Švýcarsko	40 395	2,2	
Švédsko	36 710	2,0	
Mexiko	34 233	1,9	
Austrálie	27 194	1,5	
Dánsko	24 145	1,3	
Rakousko*	22 432	1,2	
Norsko	21 666	1,2	
Irsko	19 217	1,1	
Finsko	17 296	1,0	
Polsko**	12 652	0,7	
Portugalsko	10 801	0,6	
Turecko*	8 027	0,4	
Maďarsko**	6 795	0,4	
Nový Zéland	6 663	0,4	
Česká republika***	6 263	0,3	
Řecko*	4 606	0,3	
Island	949	0,1	
celkem	1 801 661	100,00	

Poznámky: *1990-1995; **1991-1996; ***1993-1996

Pramen: OECD, (1) IMF

Pokud se týká Belgie-Lucemburska: Obchodní statistika Belgie a Lucemburska je k dispozici pouze na spojeném základě pro oba státy. Pro účely článku 15 odstavce 1 Úmluvy, pokud Belgie a Lucembursko založí své listiny o přijetí, schválení nebo ratifikaci, má se za to, že jedna ze zemí, které mají největší podíl na exportu, založila svou listinu, a společný vývoz obou zemí se započte na 60 procent spojeného celkového vývozu deseti zemí, který je vyžadován pro vstup v platnost podle tohoto ustanovení.

**CONVENTION ON COMBATING BRIBERY OF FOREIGN PUBLIC OFFICIALS IN
INTERNATIONAL BUSINESS TRANSACTIONS**

Adopted by the Negotiating Conference on 21 November 1997

Preamble

The Parties,

Considering that bribery is a widespread phenomenon in international business transactions, including trade and investment, which raises serious moral and political concerns, undermines good governance and economic development, and distorts international competitive conditions:

Considering that all countries share a responsibility to combat bribery in international business transactions:

Having regard to the Revised Recommendation on Combating Bribery in International Business Transactions, adopted by the Council of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) on 23 May 1997, C(97)123/FINAL, which, *inter alia*, called for effective measures to deter, prevent and combat the bribery of foreign public officials in connection with international business transactions, in particular the prompt criminalisation of such bribery in an effective and co-ordinated manner and in conformity with the agreed common elements set out in that Recommendation and with the jurisdictional and other basic legal principles of each country;

Welcoming other recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating bribery of public officials, including actions of the United Nations, the World Bank, the International Monetary Fund, the World Trade Organisation, the Organisation of American States, the Council of Europe and the European Union:

Welcoming the efforts of companies, business organisations and trade unions as well as other non-governmental organisations to combat bribery:

Recognising the role of governments in the prevention of solicitation of bribes from individuals and enterprises in international business transactions:

Recognising that achieving progress in this field requires not only efforts on a national level but also multilateral co-operation, monitoring and follow-up:

Recognising that achieving equivalence among the measures to be taken by the Parties is an essential object and purpose of the Convention, which requires that the Convention be ratified without derogations affecting this equivalence:

Have agreed as follows:

Article 1

The Offence of Bribery of Foreign Public Officials

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish that it is a criminal offence under its law for any person intentionally to offer, promise or give any undue pecuniary or other advantage, whether directly or through intermediaries, to a foreign public official, for that official or for a third party, in order that the official act or refrain from acting in relation to the performance of official duties, in order to obtain or retain business or other improper advantage in the conduct of international business.
2. Each Party shall take any measures necessary to establish that complicity in, including incitement, aiding and abetting, or authorisation of an act of bribery of a foreign public official shall be a criminal offence. Attempt and conspiracy to bribe a foreign public official shall be criminal offences to the same extent as attempt and conspiracy to bribe a public official of that Party.
3. The offences set out in paragraphs 1 and 2 above are hereinafter referred to as "bribery of a foreign public official".
4. For the purpose of this Convention:
  - a. "foreign public official" means any person holding a legislative, administrative or judicial office of a foreign country, whether appointed or elected; any person exercising a public function for a foreign country, including for a public agency or public enterprise; and any official or agent of a public international organisation;
  - b. "foreign country" includes all levels and subdivisions of government, from national to local;
  - c. "act or refrain from acting in relation to the performance of official duties" includes any use of the public official's position, whether or not within the official's authorised competence.

Article 2

Responsibility of Legal Persons

Each Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal persons for the bribery of a foreign public official.

Article 3

Sanctions

1. The bribery of a foreign public official shall be punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties. The range of penalties shall be comparable to that applicable to the bribery of the Party's own public officials and shall, in the case of natural persons, include deprivation of liberty sufficient to enable effective mutual legal assistance and extradition.
2. In the event that, under the legal system of a Party, criminal responsibility is not applicable to legal persons, that Party shall ensure that legal persons shall be subject to effective, proportionate and dissuasive non-criminal sanctions, including monetary sanctions, for bribery of foreign public officials.
3. Each Party shall take such measures as may be necessary to provide that the bribe and the proceeds of the bribery of a foreign public official, or property the value of which corresponds to that of such proceeds, are subject to seizure and confiscation or that monetary sanctions of comparable effect are applicable.
4. Each Party shall consider the imposition of additional civil or administrative sanctions upon a person subject to sanctions for the bribery of a foreign public official.

Article 4

Jurisdiction

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the bribery of a foreign public official when the offence is committed in whole or in part in its territory.
2. Each Party which has jurisdiction to prosecute its nationals for offences committed abroad shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction to do so in respect of the bribery of a foreign public official, according to the same principles.
3. When more than one Party has jurisdiction over an alleged offence described in this Convention, the Parties involved shall, at the request of one of them, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.
4. Each Party shall review whether its current basis for jurisdiction is effective in the fight against the bribery of foreign public officials and, if it is not, shall take remedial steps.

Article 5

Enforcement

Investigation and prosecution of the bribery of a foreign public official shall be subject to the applicable rules and principles of each Party. They shall not be influenced by considerations of national economic interest, the potential effect upon relations with another State or the identity of the natural or legal persons involved.

Article 6

Statute of Limitations

Any statute of limitations applicable to the offence of bribery of a foreign public official shall allow an adequate period of time for the investigation and prosecution of this offence.

Article 7

Money Laundering

Each Party which has made bribery of its own public official a predicate offence for the purpose of the application of its money laundering legislation shall do so on the same terms for the bribery of a foreign public official, without regard to the place where the bribery occurred.

Article 8

Accounting

1. In order to combat bribery of foreign public officials effectively, each Party shall take such measures as may be necessary, within the framework of its laws and regulations regarding the maintenance of books and records, financial statement disclosures, and accounting and auditing standards, to prohibit the establishment of off-the-books accounts, the making of off-the-books or inadequately identified transactions, the recording of non-existent expenditures, the entry of liabilities with incorrect identification of their object, as well as the use of false documents, by companies subject to those laws and regulations, for the purpose of bribing foreign public officials or of hiding such bribery.

2. Each Party shall provide effective, proportionate and dissuasive civil, administrative or criminal penalties for such omissions and falsifications in respect of the books, records, accounts and financial statements of such companies.

Article 9

Mutual Legal Assistance

1. Each Party shall, to the fullest extent possible under its laws and relevant treaties and arrangements, provide prompt and effective legal assistance to another Party for the purpose of criminal investigations and proceedings brought by a Party concerning offences within the scope of this Convention and for non-criminal proceedings within the scope of this Convention brought by a Party against a legal person. The requested Party shall inform the requesting Party, without delay, of any additional information or documents needed to support the request for assistance and, where requested, of the status and outcome of the request for assistance.
2. Where a Party makes mutual legal assistance conditional upon the existence of dual criminality, dual criminality shall be deemed to exist if the offence for which the assistance is sought is within the scope of this Convention.
3. A Party shall not decline to render mutual legal assistance for criminal matters within the scope of this Convention on the ground of bank secrecy.

Article 10

Extradition

1. Bribery of a foreign public official shall be deemed to be included as an extraditable offence under the laws of the Parties and the extradition treaties between them.
2. If a Party which makes extradition conditional on the existence of an extradition treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention to be the legal basis for extradition in respect of the offence of bribery of a foreign public official.
3. Each Party shall take any measures necessary to assure either that it can extradite its nationals or that it can prosecute its nationals for the offence of bribery of a foreign public official. A Party which declines a request to extradite a person for bribery of a foreign public official solely on the ground that the person is its national shall submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.
4. Extradition for bribery of a foreign public official is subject to the conditions set out in the domestic law and applicable treaties and arrangements of each Party. Where a Party makes extradition conditional upon the existence of dual criminality, that condition shall be deemed to be fulfilled if the offence for which extradition is sought is within the scope of Article 1 of this Convention.

Article 11

Responsible Authorities

For the purposes of Article 4, paragraph 3, on consultation, Article 9, on mutual legal assistance and Article 10, on extradition, each Party shall notify to the Secretary-General of the OECD an authority or authorities responsible for making and receiving requests, which shall serve as channel of communication for these matters for that Party, without prejudice to other arrangements between Parties.

Article 12

Monitoring and Follow-up

The Parties shall co-operate in carrying out a programme of systematic follow-up to monitor and promote the full implementation of this Convention. Unless otherwise decided by consensus of the Parties, this shall be done in the framework of the OECD Working Group on Bribery in International Business Transactions and according to its terms of reference, or within the framework and terms of reference of any successor to its functions, and Parties shall bear the costs of the programme in accordance with the rules applicable to that body.

Article 13

Signature and Accession

1. Until its entry into force, this Convention shall be open for signature by OECD members and by non-members which have been invited to become full participants in its Working Group on Bribery in International Business Transactions.
2. Subsequent to its entry into force, this Convention shall be open to accession by any non-signatory which is a member of the OECD or has become a full participant in the Working Group on Bribery in International Business Transactions or any successor to its functions. ~~For each such non-signatory, the Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of its instrument of accession.~~

Article 14

Ratification and Depositary

1. This Convention is subject to acceptance, approval or ratification by the Signatories, in accordance with their respective laws.
2. Instruments of acceptance, approval, ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the OECD, who shall serve as Depositary of this Convention.

Article 15

Entry into Force

1. This Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date upon which five of the ten countries which have the ten largest export shares set out in DAFFE/IME/BR(97)18/FINAL (annexed), and which represent by themselves at least sixty per cent of the combined total exports of those ten countries, have deposited their instruments of acceptance, approval, or ratification. For each signatory depositing its instrument after such entry into force, the Convention shall enter into force on the sixtieth day after deposit of its instrument.

2. If, after 31 December 1998, the Convention has not entered into force under paragraph 1 above, any signatory which has deposited its instrument of acceptance, approval or ratification may declare in writing to the Depositary its readiness to accept entry into force of this Convention under this paragraph 2. The Convention shall enter into force for such a signatory on the sixtieth day following the date upon which such declarations have been deposited by at least two signatories. For each signatory depositing its declaration after such entry into force, the Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit.

Article 16

Amendment

Any Party may propose the amendment of this Convention. A proposed amendment shall be submitted to the Depositary which shall communicate it to the other Parties at least sixty days before convening a meeting of the Parties to consider the proposed amendment. An amendment adopted by consensus of the Parties, or by such other means as the Parties may determine by consensus, shall enter into force sixty days after the deposit of an instrument of ratification, acceptance or approval by all of the Parties, or in such other circumstances as may be specified by the Parties at the time of adoption of the amendment.

Article 17

Withdrawal

A Party may withdraw from this Convention by submitting written notification to the Depositary. Such withdrawal shall be effective one year after the date of the receipt of the notification. After withdrawal, co-operation shall continue between the Parties and the Party which has withdrawn on all requests for assistance or extradition made before the effective date of withdrawal which remain pending.

ANNEX

STATISTICS ON OECD EXPORTS

OECD EXPORTS			
	1990-1996	1990-1996	1990-1996
	US\$ million	%	%
		of Total OECD	of 10 largest
United States	287 118	15.9%	19.7%
Germany	254 746	14.1%	17.5%
Japan	212 665	11.8%	14.6%
France	138 471	7.7%	9.5%
United Kingdom	121 258	6.7%	8.3%
Italy	112 449	6.2%	7.7%
Canada	91 215	5.1%	6.3%
Korea (1)	81 364	4.5%	5.6%
Netherlands	81 264	4.5%	5.6%
Belgium-Luxembourg	78 598	4.4%	5.4%
Total 10 largest	1 459 148	81.0%	100%
Spain	42 469	2.4%	
Switzerland	40 395	2.2%	
Sweden	36 710	2.0%	
Mexico (1)	34 233	1.9%	
Australia	27 194	1.5%	
Denmark	24 145	1.3%	
Austria*	22 432	1.2%	
Norway	21 666	1.2%	
Ireland	19 217	1.1%	
Finland	17 296	1.0%	
Poland (1) **	12 652	0.7%	
Portugal	10 801	0.6%	
Turkey *	8 027	0.4%	
Hungary **	6 795	0.4%	
New Zealand	6 663	0.4%	
Czech Republic ***	6 263	0.3%	
Greece *	4 606	0.3%	
Iceland	949	0.1%	
Total OECD	1 801 661	100%	

Notes: * 1990-1995; ** 1991-1996; *** 1993-1996

Source: OECD. (1) IMF

Concerning Belgium-Luxembourg: Trade statistics for Belgium and Luxembourg are available only on a combined basis for the two countries. For purposes of Article 15, paragraph 1 of the Convention, if either Belgium or Luxembourg deposits its instrument of acceptance, approval or ratification, or if both Belgium and Luxembourg deposit their instruments of acceptance, approval or ratification, it shall be considered that one of the countries which have the ten largest exports shares has deposited its instrument and the joint exports of both countries will be counted towards the 60 percent of combined total exports of those ten countries, which is required for entry into force under this provision.

**COMMENTARIES ON THE CONVENTION ON COMBATING BRIBERY OF FOREIGN
PUBLIC OFFICIALS IN INTERNATIONAL BUSINESS TRANSACTIONS**

Adopted by the Negotiating Conference on 21 November 1997

General:

1. This Convention deals with what, in the law of some countries, is called "active corruption" or "active bribery", meaning the offence committed by the person who promises or gives the bribe, as contrasted with "passive bribery", the offence committed by the official who receives the bribe. The Convention does not utilise the term "active bribery" simply to avoid it being misread by the non-technical reader as implying that the briber has taken the initiative and the recipient is a passive victim. In fact, in a number of situations, the recipient will have induced or pressured the briber and will have been, in that sense, the more active.
2. This Convention seeks to assure a functional equivalence among the measures taken by the Parties to sanction bribery of foreign public officials, without requiring uniformity or changes in fundamental principles of a Party's legal system.

Article 1. The Offence of Bribery of Foreign Public Officials:

Re paragraph 1:

3. Article 1 establishes a standard to be met by Parties, but does not require them to utilise its precise terms in defining the offence under their domestic laws. A Party may use various approaches to fulfil its obligations, provided that conviction of a person for the offence does not require proof of elements beyond those which would be required to be proved if the offence were defined as in this paragraph. For example, a statute prohibiting the bribery of agents generally which does not specifically address bribery of a foreign public official, and a statute specifically limited to this case, could both comply with this Article. Similarly, a statute which defined the offence in terms of payments "to induce a breach of the official's duty" could meet the standard provided that it was understood that every public official had a duty to exercise judgement or discretion impartially and this was an "autonomous" definition not requiring proof of the law of the particular official's country.
4. It is an offence within the meaning of paragraph 1 to bribe to obtain or retain business or other improper advantage whether or not the company concerned was the best qualified bidder or was otherwise a company which could properly have been awarded the business.
5. "Other improper advantage" refers to something to which the company concerned was not clearly entitled, for example, an operating permit for a factory which fails to meet the statutory requirements.

6. The conduct described in paragraph 1 is an offence whether the offer or promise is made or the pecuniary or other advantage is given on that person's own behalf or on behalf of any other natural person or legal entity.

7. It is also an offence irrespective of, inter alia, the value of the advantage, its results, perceptions of local custom, the tolerance of such payments by local authorities, or the alleged necessity of the payment in order to obtain or retain business or other improper advantage.

8. It is not an offence, however, if the advantage was permitted or required by the written law or regulation of the foreign public official's country, including case law.

9. Small "facilitation" payments do not constitute payments made "to obtain or retain business or other improper advantage" within the meaning of paragraph 1 and, accordingly, are also not an offence. Such payments, which, in some countries, are made to induce public officials to perform their functions, such as issuing licenses or permits, are generally illegal in the foreign country concerned. Other countries can and should address this corrosive phenomenon by such means as support for programmes of good governance. However, criminalisation by other countries does not seem a practical or effective complementary action.

10. Under the legal system of some countries, an advantage promised or given to any person, in anticipation of his or her becoming a foreign public official, falls within the scope of the offences described in Article 1, paragraph 1 or 2. Under the legal system of many countries, it is considered technically distinct from the offences covered by the present Convention. However, there is a commonly shared concern and intent to address this phenomenon through further work.

Re paragraph 2:

11. The offences set out in paragraph 2 are understood in terms of their normal content in national legal systems. Accordingly, if authorisation, incitement, or one of the other listed acts, which does not lead to further action, is not itself punishable under a Party's legal system, then the Party would not be required to make it punishable with respect to bribery of a foreign public official.

Re paragraph 4:

12. "Public function" includes any activity in the public interest, delegated by a foreign country, such as the performance of a task delegated by it in connection with public procurement.

13. A "public agency" is an entity constituted under public law to carry out specific tasks in the public interest.

14. A "public enterprise" is any enterprise, regardless of its legal form, over which a government, or governments, may, directly or indirectly, exercise a dominant influence. This is deemed to be the case, inter alia, when the government or governments hold the majority of the enterprise's subscribed capital, control the majority of votes attaching to shares issued by the enterprise or can appoint a majority of the members of the enterprise's administrative or managerial body or supervisory board.

15. An official of a public enterprise shall be deemed to perform a public function unless the enterprise operates on a normal commercial basis in the relevant market, i.e., on a basis which is substantially equivalent to that of a private enterprise, without preferential subsidies or other privileges.

16. In special circumstances, public authority may in fact be held by persons (e.g., political party officials in single party states) not formally designated as public officials. Such persons, through their *de facto* performance of a public function, may, under the legal principles of some countries, be considered to be foreign public officials.

17. "Public international organisation" includes any international organisation formed by states, governments, or other public international organisations, whatever the form of organisation and scope of competence, including, for example, a regional economic integration organisation such as the European Communities.

18. "Foreign country" is not limited to states, but includes any organised foreign area or entity, such as an autonomous territory or a separate customs territory.

19. One case of bribery which has been contemplated under the definition in paragraph 4.c is where an executive of a company gives a bribe to a senior official of a government, in order that this official use his office -- though acting outside his competence -- to make another official award a contract to that company.

Article 2. Responsibility of Legal Persons:

20. In the event that, under the legal system of a Party, criminal responsibility is not applicable to legal persons, that Party shall not be required to establish such criminal responsibility.

Article 3. Sanctions:

Re paragraph 3:

21. The "proceeds" of bribery are the profits or other benefits derived by the briber from the transaction or other improper advantage obtained or retained through bribery.

22. The term "confiscation" includes forfeiture where applicable and means the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority. This paragraph is without prejudice to rights of victims.

23. Paragraph 3 does not preclude setting appropriate limits to monetary sanctions.

Re paragraph 4:

24. Among the civil or administrative sanctions, other than non-criminal fines, which might be imposed upon legal persons for an act of bribery of a foreign public official are: exclusion from entitlement to public benefits or aid; temporary or permanent disqualification from participation in public procurement or from the practice of other commercial activities; placing under judicial supervision; and a judicial winding-up order.

Article 4. Jurisdiction:

Re paragraph 1:

25. The territorial basis for jurisdiction should be interpreted broadly so that an extensive physical connection to the bribery act is not required.

Re paragraph 2:

26. Nationality jurisdiction is to be established according to the general principles and conditions in the legal system of each Party. These principles deal with such matters as dual criminality. However, the requirement of dual criminality should be deemed to be met if the act is unlawful where it occurred, even if under a different criminal statute. For countries which apply nationality jurisdiction only to certain types of offences, the reference to "principles" includes the principles upon which such selection is based.

Article 5. Enforcement:

27. Article 5 recognises the fundamental nature of national regimes of prosecutorial discretion. It recognises as well that, in order to protect the independence of prosecution, such discretion is to be exercised on the basis of professional motives and is not to be subject to improper influence by concerns of a political nature. Article 5 is complemented by paragraph 6 of the Annex to the 1997 OECD Revised Recommendation on Combating Bribery in International Business Transactions, C(97)123/FINAL (hereinafter, "1997 OECD Recommendation"), which recommends, inter alia, that complaints of bribery of foreign public officials should be seriously investigated by competent authorities and that adequate resources should be provided by national governments to permit effective prosecution of such bribery. Parties will have accepted this Recommendation, including its monitoring and follow-up arrangements.

Article 7. Money Laundering:

28. In Article 7, "bribery of its own public official" is intended broadly, so that bribery of a foreign public official is to be made a predicate offence for money laundering legislation on the same terms, when a Party has made either active or passive bribery of its own public official such an offence. When a Party has made only passive bribery of its own public officials a predicate offence for money laundering purposes, this article requires that the laundering of the bribe payment be subject to money laundering legislation.

Article 8. Accounting:

29. Article 8 is related to section V of the 1997 OECD Recommendation, which all Parties will have accepted and which is subject to follow-up in the OECD Working Group on Bribery in International Business Transactions. This paragraph contains a series of recommendations concerning accounting requirements, independent external audit and internal company controls the implementation of which will be important to the overall effectiveness of the fight against bribery in international business. However, one immediate consequence of the implementation of this Convention by the Parties will be that companies which are required to issue financial statements disclosing their material contingent liabilities will need to take into account the full potential liabilities under this Convention, in particular its Articles 3

and 8, as well as other losses which might flow from conviction of the company or its agents for bribery. This also has implications for the execution of professional responsibilities of auditors regarding indications of bribery of foreign public officials. In addition, the accounting offences referred to in Article 8 will generally occur in the company's home country, when the bribery offence itself may have been committed in another country, and this can fill gaps in the effective reach of the Convention.

Article 9. Mutual Legal Assistance:

30. Parties will have also accepted, through paragraph 8 of the Agreed Common Elements annexed to the 1997 OECD Recommendation, to explore and undertake means to improve the efficiency of mutual legal assistance.

Re paragraph 1:

31. Within the framework of paragraph 1 of Article 9, Parties should, upon request, facilitate or encourage the presence or availability of persons, including persons in custody, who consent to assist in investigations or participate in proceedings. Parties should take measures to be able, in appropriate cases, to transfer temporarily such a person in custody to a Party requesting it and to credit time in custody in the requesting Party to the transferred person's sentence in the requested Party. The Parties wishing to use this mechanism should also take measures to be able, as a requesting Party, to keep a transferred person in custody and return this person without necessity of extradition proceedings.

Re paragraph 2:

32. Paragraph 2 addresses the issue of identity of norms in the concept of dual criminality. Parties with statutes as diverse as a statute prohibiting the bribery of agents generally and a statute directed specifically at bribery of foreign public officials should be able to co-operate fully regarding cases whose facts fall within the scope of the offences described in this Convention.

Article 10. Extradition

Re paragraph 2:

33. A Party may consider this Convention to be a legal basis for extradition if, for one or more categories of cases falling within this Convention, it requires an extradition treaty. For example, a country may consider it a basis for extradition of its nationals if it requires an extradition treaty for that category but does not require one for extradition of non-nationals.

Article 12. Monitoring and Follow-up:

34. The current terms of reference of the OECD Working Group on Bribery which are relevant to monitoring and follow-up are set out in Section VIII of the 1997 OECD Recommendation. They provide for:

- i) receipt of notifications and other information submitted to it by the [participating] countries;
- ii) regular reviews of steps taken by [participating] countries to implement the Recommendation and to make proposals, as appropriate, to assist [participating] countries in its implementation: these reviews will be based on the following complementary systems:
  - a system of self evaluation, where [participating] countries' responses on the basis of a questionnaire will provide a basis for assessing the implementation of the Recommendation;
  - a system of mutual evaluation, where each [participating] country will be examined in turn by the Working Group on Bribery, on the basis of a report which will provide an objective assessment of the progress of the [participating] country in implementing the Recommendation.
- iii) examination of specific issues relating to bribery in international business transactions;
- ...
- v) provision of regular information to the public on its work and activities and on implementation of the Recommendation.

35. The costs of monitoring and follow-up will, for OECD Members, be handled through the normal OECD budget process. For non-members of the OECD, the current rules create an equivalent system of cost sharing, which is described in the Resolution of the Council Concerning Fees for Regular Observer Countries and Non-Member Full Participants in OECD Subsidiary Bodies, C(96)223/FINAL.

36. The follow-up of any aspect of the Convention which is not also follow-up of the 1997 OECD Recommendation or any other instrument accepted by all the participants in the OECD Working Group on Bribery will be carried out by the Parties to the Convention and, as appropriate, the participants party to another, corresponding instrument.

Article 13. Signature and Accession:

37. The Convention will be open to non-members which become full participants in the OECD Working Group on Bribery in International Business Transactions. Full participation by non-members in this Working Group is encouraged and arranged under simple procedures. Accordingly, the requirement of full participation in the Working Group, which follows from the relationship of the Convention to other aspects of the fight against bribery in international business, should not be seen as an obstacle by countries wishing to participate in that fight. The Council of the OECD has appealed to non-members to adhere to the 1997 OECD Recommendation and to participate in any institutional follow-up or implementation mechanism, i.e., in the Working Group. The current procedures regarding full participation by non-members in the Working Group may be found in the Resolution of the Council concerning the Participation of Non-Member Economies in the Work of Subsidiary Bodies of the Organisation, C(96)64/REV1/FINAL. In addition to accepting the Revised Recommendation of the Council on Combating Bribery, a full participant also accepts the Recommendation on the Tax Deductibility of Bribes of Foreign Public Officials, adopted on 11 April 1996, C(96)27/FINAL.